

ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจ ของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู

มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

Tourism Potential and Environmental Management Affecting Chinese
Tourists' Satisfaction in Chengdu, Sichuan Province,
People's Republic of China.

¹Fei Fan และ ²ธนกร สิริสุคันธา

¹Fei Fan and ²Thanakorn Sirisugandha

¹²คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, ประเทศไทย

¹²Faculty of Management Science, Lampang Rajabhat University, Thailand

²Corresponding Author's E-mail: 869531266@qq.com

Received January 24, 2024; Revised February 8, 2024; Accepted May 2, 2024

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว การจัดการสิ่งแวดล้อม และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน (2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน กลุ่มตัวอย่าง คือ กลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 385 คน เครื่องมือ คือ แบบสอบถามแบบออนไลน์ โดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมานวิเคราะห์หาค่าวิกฤตการถดถอยเชิงพหุ แบบ enter

ผลการศึกษาพบว่า (1) ระดับความคิดเห็นด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว การจัดการสิ่งแวดล้อม และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีนอยู่ในระดับปานกลาง (2) ปัจจัยด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว, การจัดการสิ่งแวดล้อม, ความพึงพอใจ, นักท่องเที่ยวชาวจีน

Abstract

The objectives of this study were: (1) to study the level of opinions regarding the potential of tourist attractions. Environmental management and satisfaction of Chinese tourists who visit Chengdu, Sichuan Province, People's Republic of China. (2) To study factors regarding the potential of tourist destinations. And environmental management that affects the satisfaction of Chinese tourists visiting Chengdu, Sichuan Province, People's Republic of China.

The sample group was a group of 385 Chinese tourists who visited Chengdu, Sichuan Province, People's Republic of China. The instrument was an online questionnaire. Using descriptive statistics such as percentage, mean, standard deviation. And inferential statistics analysis, multiple regression analysis using the Enter method.

The results of the study found that: (1) the level of opinions regarding the potential of tourist attractions Environmental management and the satisfaction of Chinese tourists visiting Chengdu, Sichuan Province, People's Republic of China is at a moderate level. (2) Factors regarding the potential of tourist attractions and environmental management that affects the satisfaction of Chinese tourists visiting Chengdu, Sichuan Province, People's Republic of China. Statistically significant at the .01 level.

Keywords: Tourist Attraction Potential, Environmental Management, Satisfaction, Chinese Tourist

บทนำ

ปัจจุบันการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในประเทศจีนกำลังได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากทุกพื้นที่ประสบปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมซึ่งมีแนวโน้มจะขยายตัวมากขึ้นในอนาคต เช่น ปัญหาขยะ ปัญหามลพิษ ดังนั้นแนวคิดการจัดการสิ่งแวดล้อมจึงเป็นตัวเลือกที่เป็นที่นิยมมากขึ้น เพื่อสร้างจิตสำนึกในการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมโดยให้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมและท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวของแต่ละสถานที่ ซึ่งทางรัฐบาลจีนได้ประกาศ“แผนยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวฉบับที่ 14” ของประเทศจีน โดยจะมีระยะ 5 ปี ประกาศเมื่อวันที่ 20 มกราคม พ.ศ.2565 มีเป้าประสงค์ที่จะวางรูปแบบการพัฒนาใหม่ เพื่อให้ความต้องการด้านการท่องเที่ยวแบบมวลชน (Mass Tourism) ได้รับการตอบสนองได้ดีขึ้น โดยเฉพาะการท่องเที่ยวแถบชนบท รวมถึงกิจกรรมสันทนาการกลางแจ้งและด้านวัฒนธรรม จะได้รับการพัฒนาเป็นสำคัญด้านกลุ่มเป้าหมายของแผนจะเน้น “นักท่องเที่ยวภายในประเทศ” ดังนั้น การพัฒนาที่จะเกิดขึ้นจะเน้นขนส่งมวลชนภายในประเทศ และมีการพัฒนาเครื่องมือทางเทคโนโลยีทุกประเภท เช่น การจัดสิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว ติดตั้งมอนิเตอร์การจราจร, อุตุนิยมวิทยา, การสำรวจและทำแผนที่, โทรคมนาคม 5G, บิ๊กดาต้า, คลาวด์คอมพิวเตอร์ ทั้งหมดจะถูกนำมาใช้เพื่อให้ชาวจีนเดินทางได้แบบไม่มีสะดุด ลำดับต่อมาคือโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ที่จอดรถ, ถนน, สถานที่ตั้งแคมป์, ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวภายในประเทศซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ท่องเที่ยวที่ดี (South China Morning Post, 2022)

ปี พ.ศ. 2565 ที่ผ่านมาเมืองเฉิงตูรองรับนักท่องเที่ยว 55,843,800 ล้านราย เพิ่มขึ้นร้อยละ 5.46 จากปี พ.ศ. 2564 และเมืองเฉิงตูยังเป็นศูนย์กลางการบินที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับ 4 ของจีน รองจากกรุงปักกิ่ง มหานครเซี่ยงไฮ้และนครกว่างโจว และในปี พ.ศ.2565 เฉิงตูเปิดเส้นทางการบินระหว่างประเทศใหม่ถึง 9 เส้นทาง ได้แก่ นครอิสตันบูล (ตุรกี) นครซิดาโก (สหรัฐฯ) และนครแวนคูเวอร์ (แคนาดา) ด้วยความสมบูรณ์ทางทรัพยากรการท่องเที่ยวระดับโลก มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรมอยู่มากมาย ก่อปรกักับวิถีชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมประเพณีดั้งเดิมที่เป็นเอกลักษณ์ จึงสามารถดึงดูดผู้คนให้มาลองสัมผัสและเยี่ยมชม ปัจจุบันนักท่องเที่ยวชาวจีน โดยเฉพาะชาวเฉิงตูหันมานิยมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มากขึ้น และเมืองเฉิงตูได้รับเลือกให้เป็นเมืองสาธิตด้านวัฒนธรรม การท่องเที่ยว และการบริโภค เป็นกลุ่มแรกในประเทศจีน โดยปัจจุบันเมืองเฉิงตูเน้นการบูรณาการการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางนิเวศวิทยา

เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ซึ่งกิจกรรมชมนกและชมหิ่งห้อยได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวชาวเฉิงตูเป็นพิเศษ โดยมีมูลค่าการท่องเที่ยวมากถึง 250 ล้านหยวน (Chengdu Municipal People's Government, 2023)

จากการที่เมืองเฉิงตูเป็นเมืองเอกของมณฑลเสฉวนและเมืองอันดับแรกของภาคตะวันตกเฉียงใต้ในประเทศจีน เมืองเฉิงตูมีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและความเจริญของอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว ผลิตรถยนต์มวลรวมในประเทศ (GDP: Gross Domestic Product) ของเมืองเฉิงตูมี 1.388 ล้านล้านหยวน (เท่ากับ 6.107 ล้านล้านบาทในประเทศไทย) ในปี 2020 (Chengdu Statistics Bureau and National Bureau of Statistics Survey Office in Chengdu, 2020) ในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาเมืองเฉิงตูได้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศตลอดทั้งปีโดยเฉพาะช่วงฤดูหนาวจะเกิดปัญหามลพิษทางอากาศที่รุนแรงมาก เมืองเฉิงตูเป็นเมืองหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากมลพิษทางอากาศ ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าปริมาณความเข้มข้นของ PM10 และ PM2.5 เกินกว่ามาตรฐานและมีหลายวันที่ดัชนีคุณภาพอากาศมากกว่า 300 (AQI > 300) ซึ่งเป็นระดับอันตราย สภาพปัญหามลพิษทางอากาศที่รุนแรงได้ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต สุขภาพ และการเดินทางของประชาชน ปัจจัยหลักที่ทำให้เกิดปัญหามลพิษทางอากาศคือ กิจกรรมของมนุษย์ ซึ่งรวมทั้งด้านการพัฒนา เศรษฐกิจและอุตสาหกรรมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ประชากรเพิ่มขึ้นส่งผลให้ใช้พลังงานเพิ่มขึ้น จึงส่งผลทำให้เมืองเฉิงตูมีความเสี่ยงต่อการเกิดปัญหามลพิษทางอากาศและสถานการณ์ปัญหามลพิษทางอากาศได้มีความรุนแรงมากขึ้น นอกจากปัจจัยหลักจากกิจกรรมของมนุษย์แล้วปัญหามลพิษทางอากาศในพื้นที่เมืองเฉิงตูยังเกิดจากปัจจัยธรรมชาติที่สำคัญ คือ สภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์และภูมิอากาศ เฉิงตูซึ่งตั้งอยู่ในแอ่งเสฉวน (Sichuan Basin) และมีสภาพภูมิอากาศแตกต่างจากพื้นที่อื่นและเอื้อต่อการสะสมของมลพิษทางอากาศ ดังนั้นปัญหามลพิษทางอากาศจึงเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมส่วนหนึ่งที่จะต้องรีบแก้ไขในเมืองเฉิงตู จากสถานการณ์ดังกล่าวทำให้เมืองเฉิงตูได้ออกมาตรการและแผนปฏิบัติการแก้ไขและควบคุมปัญหามลพิษทางอากาศเพื่อปรับปรุงคุณภาพอากาศของเมืองให้ดีขึ้น

ดังนั้นการศึกษาปัจจัยด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน จะได้ข้อมูลเพื่อนำไปพัฒนาและประยุกต์ใช้ในการกำหนดกลยุทธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับแหล่งท่องเที่ยวของมณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อให้สามารถนำไปพัฒนาศักยภาพและพัฒนาให้เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว การจัดการสิ่งแวดล้อม และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน
2. เพื่อศึกษาปัจจัยด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษานี้ เป็นการศึกษาเชิงปริมาณที่มุ่งศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งวิธีการดำเนินงานศึกษาประกอบด้วย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ประชากรคือนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีนที่ไม่สามารถระบุจำนวนประชากรที่แน่นอนได้ ผู้วิจัยจึงใช้สูตรการคำนวณของ W.G. Cochran (1977) โดยกำหนดระดับค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และระดับค่าความคลาดเคลื่อน ร้อยละ 5 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 385 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอนได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งประกอบไปด้วยเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพรายได้เฉลี่ยต่อเดือน และภูมิภาค ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว การจัดการสิ่งแวดล้อม และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อวัดระดับความคิดเห็นลักษณะของคำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) 5 ระดับ ประยุกต์ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert, 1970)

3. การรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลจาก นักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างเดือนกรกฎาคม - ตุลาคม 2566

4. การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

4.2 การวิเคราะห์ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งผู้ศึกษาใช้สถิติอนุมาน (inferential statistic) เพื่อทำการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) ด้วยเทคนิค Enter Selection เพื่อนำเสนอข้อมูลและสรุปผลการวิจัย

ผลจากการวิจัย

ข้อมูลโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 385 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 207 คน คิดเป็นร้อยละ 53.80 มีอายุ ระหว่าง 21 – 30 ปี จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 30.60 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 มีอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 157 คน คิดเป็นร้อยละ 40.80 มีรายได้ 6,001,- 9,000 หยวน จำนวน 196 คน คิดเป็นร้อยละ 50.90 มีภูมิลำเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงใต้ จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 39.00

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว โดยรวม

(n = 385)

ด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
1. ความเป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว	3.38	1.139	ปานกลาง	3
2. ความมีชื่อเสียงและความเป็นที่ยอมรับของแหล่งท่องเที่ยว	3.37	1.152	ปานกลาง	4
3. ความสมบูรณ์และความสวยงามทางสถาปัตยกรรม	3.37	1.146	ปานกลาง	4
4. ความสมบูรณ์และความสวยงามทางธรรมชาติ	3.40	1.166	ปานกลาง	2

ด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
5. การจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่องและสอดคล้องกับประเพณีท้องถิ่น	3.42	1.138	มาก	1
6. มีความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว	3.42	1.163	มาก	1
7. การจัดสถานที่เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยว	3.36	1.145	ปานกลาง	5
8. แหล่งท่องเที่ยวมีบรรยากาศเงียบสงบ สะอาด ร่มรื่น ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว	3.36	1.167	ปานกลาง	5
เฉลี่ย	3.38	0.923	ปานกลาง	

จากตารางที่ 1 แสดงว่า ด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 0.923) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ การจัดกิจกรรมมีความต่อเนื่องและสอดคล้องกับประเพณีท้องถิ่น และมีความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 1.138) รองลงมา คือ ความสมบูรณ์และความสวยงามทางธรรมชาติ ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 1.166) ความเป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 1.139) ความมีชื่อเสียงและความเป็นที่ยอมรับของแหล่งท่องเที่ยว และความสมบูรณ์และความสวยงามทางสถาปัตยกรรม ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 1.152) และการจัดสถานที่เหมาะสมกับแหล่งท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวมีบรรยากาศเงียบสงบ สะอาด ร่มรื่น ดึงดูดใจนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 1.145) ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยรวม

(n = 385)

ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
1. มีการรณรงค์การไม่ทิ้งของเสียและสิ่งปฏิกูลลงในแม่น้ำและตามถนนทั่วไป	3.34	1.212	ปานกลาง	6
2. มีการจัดกิจกรรมลดโลกร้อน เช่น การปลูกต้นไม้ริมแม่น้ำและตามรายทางถนนทั่วไป	3.41	1.160	มาก	1
3. มีการรณรงค์ให้ทำการคัดแยกขยะ และการส่งเสริมการทำความสะอาดสถานที่ท่องเที่ยว	3.36	1.154	ปานกลาง	5
4. นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว	3.34	1.202	ปานกลาง	6
5. นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม	3.38	1.208	ปานกลาง	3
6. นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในดำเนินการจัดการเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม	3.37	1.143	ปานกลาง	4
7. มีการกำหนดเขตแนวคุ้มครองขอบเขตพื้นที่ การใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อม	3.40	1.184	ปานกลาง	2
8. มีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมเข้ามาใช้พัฒนา และบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม	3.34	1.153	ปานกลาง	6
เฉลี่ย	3.37	0.963	ปานกลาง	

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 0.963) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ข้อ ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมลดโลกร้อน เช่น การปลูกต้นไม้ริมแม่น้ำและตามรายทางถนนทั่วไป มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.41$, S.D. = 1.160) รองลงมาอยู่ในระดับมาก 7 ข้อ คือ มีการกำหนดเขตแนวคูมครองขอบเขตพื้นที่ การใช้ประโยชน์สิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 1.184) นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมประชาสัมพันธ์กิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.38$, S.D. = 1.208) นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในดำเนินการจัดการเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.37$, S.D. = 1.143) มีการรณรงค์ให้ทำการคัดแยกขยะ และการส่งเสริมการทำมาสะอาดสถานที่ท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.36$, S.D. = 1.154) และมีการรณรงค์การไม่ทิ้งของเสียและสิ่งปฏิกูลลงในแม่น้ำและตามถนนทั่วไป นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยว และมีการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมเข้ามาใช้พัฒนา และบำรุงรักษาสิ่งแวดล้อม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{x} = 3.34$, S.D. = 1.153) ตามลำดับ

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยรวม

(n = 385)

ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	ลำดับ
1. มีคุณค่าทางจิตใจ ทำให้มีความสุข ปิติ ยินดี จากการเดินทาง มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู	3.29	1.141	ปานกลาง	5
2. มีการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเมืองเฉิงตูที่ดี	3.33	1.154	ปานกลาง	2
3. บริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาดและปลอดภัย	3.30	1.213	ปานกลาง	4
4. ชุมชนมีมิตรไมตรีจิตที่ดีต่อนักท่องเที่ยว	3.32	1.161	ปานกลาง	3
5. ความพร้อมของโรงแรมที่พักในเมืองเฉิงตู	3.40	1.197	ปานกลาง	1
6. มีสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู	3.33	1.166	ปานกลาง	2
7. การจัดการสิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู ที่ดี	3.40	1.160	ปานกลาง	1
8. ความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู	3.23	1.170	ปานกลาง	6
เฉลี่ย	3.32	0.960	ปานกลาง	

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.32$, S.D. = 0.960) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกข้อ ได้แก่ ความพร้อมของโรงแรมที่พักในเมืองเฉิงตู และการจัดการสิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวเมืองเฉิงตูที่ดี มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\bar{x} = 3.40$, S.D. = 1.197) รองลงมา คือ มีการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเมืองเฉิงตูที่ดี และมีสิ่งอำนวยความสะดวกของสถานที่ท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 1.166) ชุมชนมีมิตรไมตรีจิตที่ดีต่อนักท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.32$, S.D. = 1.161) บริเวณแหล่งท่องเที่ยวมีความสะอาดและปลอดภัย ($\bar{x} = 3.30$, S.D. = 1.213) มีคุณค่าทางจิตใจ ทำให้มีความสุข ปิติ ยินดี จากการ

เดินทางมาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 1.141) และความสวยงามของสถานที่ท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู ($\bar{x} = 3.29$, S.D. = 1.170) ตามลำดับ

ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน ดังผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 4
 ตารางที่ 4 ตารางแสดงผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ โดยใช้ตัวแปรตามเป็นความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

ตัวแปรอิสระ	ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว ชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู				Collinearity Statistic		
	Std.			t	Sig.	Tolerance	VIF
	B	Error	Beta				
ค่าคงที่	1.432	0.190		7.546	0.000**		
1. ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว	0.301	0.052	0.289	5.770	0.000**	0.816	1.226
2. การจัดการสิ่งแวดล้อม	0.260	0.050	0.261	5.197	0.000**	0.816	1.226

R = 0.465, R² = 0.216, Adjusted R Square = 0.212, F = 52.753, Sig. = 0.000

** = P < 0.01

จากตารางที่ 4 พบว่า ดัชนีบอกภาวะร่วมเส้นตรงพหุค่าความคงทนของการยอมรับ (Tolerance) ได้ค่า 0.816 ซึ่งมากกว่าค่าที่กำหนด คือ 0.19 และค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน Variance inflation factor (VIF) มีค่าเท่ากับ 1.226 ซึ่งมีค่าไม่เกินตามที่กำหนด คือ 5.3 แสดงว่า ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการสิ่งแวดล้อมทุกด้านเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไม่เกิดปัญหา Multicollinearity จึงสามารถวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ R ระหว่างตัวแปรอิสระ “ปัจจัยด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม” และตัวแปรตาม “ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน” ซึ่งเท่ากับ 0.465 ดังนั้น อิทธิพลของปัจจัยด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อม กับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีนมีความสัมพันธ์กัน โดยมีค่า R Square เท่ากับ 0.216 หรือ ร้อยละ 21.6

อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษา ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ระดับความคิดเห็นด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว การจัดการสิ่งแวดล้อม และความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า นักท่องเที่ยวชาวจีนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับเจตพัฒน์ พรหมจีนและภฤศญา ปิยนุสรณ์ (2564). ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจในศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับมาก และไม่สอดคล้องกับเจตพัฒน์ พรหมจีนและภฤศญา ปิยนุสรณ์ (2564). ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทย อุทยานแห่งชาติน้ำ

ตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจในศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว อุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี อยู่ในระดับมาก

ด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมนักท่องเที่ยวจีนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญของการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริินทร์ ศรีเพชร (2561) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช ผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านความพึงพอใจนักท่องเที่ยวจีนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับ ตัญญา เพชรสง (2564) ได้ศึกษา ศักยภาพการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับศักยภาพการท่องเที่ยว ระดับมาก 2) ระดับความพึงพอใจความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในการท่องเที่ยวในจังหวัดพัทลุง ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

2. ปัจจัยด้านศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่า ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว และการจัดการสิ่งแวดล้อมส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวเมืองเฉิงตู มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Jingxue Jessica Yuan (2019) ได้ศึกษาความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มีต่อมณฑลยูนนาน ประเทศจีน พบว่า ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกและบริการของนักท่องเที่ยว ส่งผลต่อระดับความพึงพอใจโดยรวมของนักท่องเที่ยวในประเทศอย่างมีนัยสำคัญ และสอดคล้องกับ Debashish Roy (2019) ได้ศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว: การศึกษาในเขตซิลเฮต จากการศึกษาพบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวขึ้นอยู่กับศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว และสอดคล้องกับ Edwina Dhyan Danaparamita (2021) ได้ศึกษา บทบาทของการจัดการสิ่งแวดล้อมต่อความพึงพอใจของผู้เข้าชมสวนพฤกษศาสตร์โบกอร์ พบว่า ความพึงพอใจของผู้เยี่ยมชมหลังจากเดินทางไปยังสวนพฤกษศาสตร์โบกอร์ได้รับอิทธิพลอย่างมากจากการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ทำได้ กิจกรรมการจัดการที่ดีขึ้นในสวนพฤกษศาสตร์โบกอร์จะส่งผลดีต่อความพึงพอใจของผู้เข้าชม เมื่อจุดหมายปลายทางของผู้มาเยือนสวนพฤกษศาสตร์โบกอร์ได้รับการเติมเต็มแล้ว ความพึงพอใจของผู้มาเยือนก็จะถูกเติมเต็มด้วยเช่นกัน และสอดคล้องกับศิริินทร์ ศรีเพชร (2561) ได้ศึกษา ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่าความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยส่งผลต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศชุมชนบ้านคีรีวงโดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และยังสอดคล้องกับตัญญา เพชรสง (2564) ได้ศึกษา ศักยภาพการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดพัทลุง ผลการวิจัยพบว่า ศักยภาพการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของ นักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดพัทลุง พบว่า สิ่งดึงดูดในการท่องเที่ยว ด้านที่พัก ด้านกิจกรรมการท่องเที่ยว ด้านการบริการเสริมทางการท่องเที่ยว โดยมีประสิทธิภาพร่วมกันในการทำนาศักยภาพ ของการท่องเที่ยวที่มีผลต่อศักยภาพของการท่องเที่ยวได้ ร้อยละ 68.1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะผลจากการศึกษา

จากผลการศึกษาพบว่า นักท่องเที่ยวจีนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับความสำคัญทางด้านศักยภาพ

แหล่งท่องเที่ยว การจัดการสิ่งแวดล้อม และความพึงพอใจที่มาท่องเที่ยวเมืองเชิงตุ มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีข้อเสนอแนะจากการวิจัย ดังนี้

1.1 หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน สามารถพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้ศักยภาพการท่องเที่ยวส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการพัฒนาการท่องเที่ยวด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว เช่น บริการขนส่งสาธารณะ และบริการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความพึงพอใจและอยากกลับมาเที่ยวซ้ำอีก

1.2 ภาครัฐ ภาคเอกชน ควรส่งเสริมให้คนในชุมชนมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีซึ่งทำให้เมืองเชิงตุสะอาด หากมีการบริหารจัดการไม่ดีจะเกิดขยะมูลฝอย ทรัพยากรธรรมชาติถูกทำลายไปเรื่อย ๆ เมื่อมีนักท่องเที่ยวเข้ามาเพิ่มขึ้น ทรัพยากรในชุมชนก็จะถูกทำลายส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 การทำวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำวิจัยได้ใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเชิงตุ ไม่ได้เก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่เข้ามาที่เมืองเชิงตุ จึงควรมีการเก็บข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติด้วยเพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยต่อไป

2.2 ควรทำการศึกษาและวิจัยในเรื่องของการพัฒนายุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนของเมืองเชิงตุ มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน

บทสรุป

ศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวและการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวจีนที่มาท่องเที่ยวเมืองเชิงตุ มณฑลเสฉวน สาธารณรัฐประชาชนจีน มีแหล่งท่องเที่ยวลักษณะทางธรรมชาติที่สวยงามและเป็นที่ยอมรับมากมาย โดยเมืองเชิงตุเป็นจุดท่องเที่ยวที่มีประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่หลากหลาย นักท่องเที่ยวชาวจีนที่เดินทางมาท่องเที่ยวมีความต้องการด้านประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ และเลือกเที่ยวชมศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งเมืองเชิงตุมีการจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องและสอดคล้องกับประเพณีท้องถิ่น มีความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้งยังมีการจัดกิจกรรมลดภาวะโลกร้อน เช่น การปลูกต้นไม้ริมแม่น้ำและตามรายทางถนนทั่วไปให้เกิดความร่มรื่นเขียวขจี ด้านความพร้อมของโรงแรมที่พักก็มีการจัดการสิ่งแวดล้อมของสถานที่ท่องเที่ยวเมืองเชิงตุที่ดี ทำให้นักท่องเที่ยวชาวจีนเกิดความประทับใจและพึงพอใจ

เอกสารอ้างอิง

เจตพัฒน์ พรหมจีนและภฤศญา ปิยนุสรณ์. (2564). ความสัมพันธ์ของศักยภาพแหล่งท่องเที่ยว ความพึงพอใจและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวชาวไทยในอุทยานแห่งชาติน้ำตกเจ็ดสาวน้อย จังหวัดสระบุรี. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9*, หน้า 677-697. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ตนุยา เพชรสง. (2564). *ศักยภาพการท่องเที่ยวที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยในจังหวัดพัทลุง*. ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการท่องเที่ยวและโรงแรม มหาวิทยาลัยพะเยา.

ศิริินทร์ คีรีเพชร. (2561). ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยต่อการจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศของชุมชนบ้านคีรีวง อำเภอลานสกา จังหวัดนครศรีธรรมราช. *HUSO Journal of Humanities and Social Sciences*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

Cochran, W.G. 1977. *Sampling Techniques*. (3rd ed.). New York : John Wiley and Sons Inc.

- Cronbach, Lee. J. 1990. *Essentials of Psychology Testing*. (5th ed.). New York : Harper Collins Publishers Inc.
- Debashish Roy. (2019) . *Factors Affecting Tourist Satisfaction: A Study in Sylhet Region*. Department of Business Administration, Metropolitan University, Sylhet, Bangladesh.
- Dickman, S. (1997). *Tourism: an introductory text* (3rd ed.). Sydney: Hodder Headline.
- Edwina Dhyani Danaparamita. (2021) . The Role of Environmental Management on Visitor Satisfaction of Bogor Botanical Gardens. *International Journal of Multicultural and Multireligious Understanding*. 8(8).
- Jingxue Jessica Yuan (2019). Chinese Tourist Satisfaction with Yunnan Province, *China*. *Journal of Hospitality & Leisure Marketing*. 16(1-2).
- South China Morning Post. (2022). ยุทธศาสตร์ “ท่องเที่ยวจีน” ระยะ 5 ปี. สืบค้นออนไลน์จาก <https://positioningmag.com/1372689>